

Οι Απόστολοι.

Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου.

Απόστολοι ονομάζονται οι Δώδεκα μαθητές του Κυρίου που άφησαν τα πάντα και ακολούθησαν τον Κύριο σε όλη τη δημόσια διακονία Του μέχρι της Αναλήψεως. Στη συνέχεια μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, έγιναν κήρυκες και μάρτυρες της πίστεως στον Χριστό προς λύτρωση της ανθρωπότητας από την αμαρτία και συνέβαλαν στην εξάπλωση της Βασιλείας του Θεού στη γη.

Το ιερό και τιμητικότατο αυτό όνομα δόθηκε από τον ίδιο τον Κύριο στους Μαθητές Του, όταν διανυκτέρευσε στο όρος προσευχόμενος· τότε, «προσεφώνησε τους μαθητάς αυτού, και εκλεξάμενος

απ' αυτών δώδεκα, ούς και Αποστόλους ωνόμασεν...» (Λουκ. στ', 12-13).

Οι Ευαγγελιστές Ματθαίος, Μάρκος και Ιωάννης χρησιμοποιούν περισσότερο το όνομα «οι Δώδεκα», ο δε Λουκάς και Παύλος το «Απόστολοι». Αργότερα χρησιμοποιείται η λέξη σε ευρύτερη έννοια και ονομάζονται Απόστολοι και άλλοι πλην των Δώδεκα, (οι εβδομήκοντα), αλλά και οι συνεργάτες αυτών.

Κατάλογοι των ονομάτων των δώδεκα Αποστόλων υπάρχουν τέσσερις: Ματ. ι', 2' Μαρ. γ', 13' Λουκ. στ', 14 και Πραξ. α', 13. Οι κατάλογοι αυτοί συμφωνούν μόνο στον πρώτο, τον Πέτρο και τον τελευταίο τον Ιούδα τον Ισκαριώτη. Η διαφωνία – ασυμφωνία τους οφείλεται στο γεγονός ότι οι Ιουδαίοι συνήθιζαν να έχουν δύο ονόματα και άλλοι Ευαγγελιστές αναφέρουν το πρώτο, ενώ άλλοι προτιμούν το δεύτερο.

Κατά την εκλογή των Μαθητών Του, ο Κύριος σταμάτησε στον αριθμό δώδεκα, γιατί όπως οι δώδεκα υιοί του Ιακώβ, οι δώδεκα Πατριάρχες, θεωρούνται οι αρχηγοί των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, δηλαδή όλου του Ιουδαϊσμού, έτσι και οι Δώδεκα αυτοί πρώτοι Μαθητές του Κυρίου, έγιναν οι πνευματικοί αρχηγοί του νέου Ισραήλ, δηλαδή του Χριστιανισμού. Άλλα και διότι τα δώδεκα κουδουνάκια στο κάτω μέρος του χιτώνα του Αρχιερέως Ααρών που κουδούνιζαν, όταν βημάτιζε στη Σκηνή, τους δώδεκα Αποστόλους εδήλωναν, που ήχησαν (κουδούνισαν) και εκήρυξαν σε ολόκληρη την οικουμένη το Ευαγγέλιο της απολυτρώσεως. Γι' αυτό και ο Ωσηέ προφήτευσε ότι δώδεκα δρύες θα ακολουθήσουν τον Θεό που θα φανεί στη γη.

Εκτός από τους Δώδεκα, ο Κύριος εξέλεξε και τους «Εβδομήκοντα», οι οποίοι κατά διαλείμματα Τον ακολουθούσαν. Αυτούς απέστειλε για να προετοιμάσουν το έδαφος απ' όπου επρόκειτο να

περάσει και να διδάξει (Λουκ. Γ, 1). Και ο αριθμός αυτός ανταποκρίνεται προς τους εβδομήκοντα εκείνους Πρεσβυτέρους τους οποίους ο Μωυσής, κατ' εντολή του Θεού, εξέλεξε ως βοηθούς του. Αποδεικνύεται έτσι ότι τα παραδείγματα της Παλαιάς είναι σύμφωνα με τα της Καινής Διαθήκης.

Μεταξύ των Δώδεκα ο Κύριος είχε τρεις, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη οι οποίοι αποτελούσαν το στενότερο κύκλο Του και παρευρίσκονταν μόνο αυτοί σε εξαιρετικές περιπτώσεις, (ανάσταση της κόρης του Ιαείρου, στη Μεταμόρφωση, στην προσευχή της Γεσθημανής). Τον πρώτο, γιατί αγάπησε τον Χριστό «σφόδρα». Τον τρίτο, γιατί αγαπήθηκε από τον Χριστό «σφόδρα». Και τον δεύτερο, γιατί μπορούσε να πιεί το ποτήρι του θανάτου το οποίο και ο Κύριος ήπιε.

Οι δώδεκα Απόστολοι που εξέλεξε ο Κύριος για να μυήσει στα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, ώστε να συνεχίσουν αργότερα το έργο Του, ούτε μόρφωση είχαν ούτε από ανώτερη κοινωνική τάξη του Ιουδαϊσμού προέρχονταν. Όλοι κατάγονταν από την πτωχή και καθυστερημένη πολιτιστικά Γαλιλαία, εκτός από τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, που προερχόταν από την Ιουδαία. Ήσαν άνθρωποι απλοί, βιοπαλαιστές, αλιείς στο επάγγελμα και τελώνες, αλλά με αγνά θρησκευτικά ενδιαφέροντα και με πίστη στον Θεό του Ισραήλ και στις Μεσσιανικές παραδόσεις. Οι υιοί του Ζεβεδαίου ήσαν σχετικά εύποροι, γιατί και πλοίο ιδιόκτητο είχαν και γνωριμίες με τους Αρχιερείς της Ιερουσαλήμ διατηρούσαν. Η εξωτερική τους εμφάνιση προξενούσε την εντύπωση ότι ήσαν άνθρωποι «αγράμματοι και ιδιώται» (Πραξ. δ', 13). Είχαν όμως την Αποστολικότητα: Ήσαν αυτόπτες και ακόλουθοι του Κυρίου, (γεγονός που συνιστά την εξωτερική μαρτυρία ενώπιον των ανθρώπων) και είχαν την άνωθεν κλήση και αποστολή (εσωτερικό γνώρισμα της αποστολικότητας). Τ' ανωτέρω σημαίνουν ότι η αυθεντία των Αποστόλων, κατά τη δράση

τους στην Εκκλησία, στηριζόταν στον ίδιο τον Θεό. Έτσι συνέχισαν το έργο του Διδασκάλου τους κινούμενοι διαρκώς από πόλη σε πόλη και χειροτονούντες κατάλληλους διαδόχους.

Αυτούς τους δώδεκα ιερούς Αποστόλους έχουμε χρέος όλοι οι Χριστιανοί να τιμούμε και να γεραίρουμε σαν φωστήρες του κόσμου, κήρυκες της ευσέβειας και καταλύτες της πλάνης. Και κάνω απ' όλα να τους γνωρίζουμε.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>